

Arrest

nr. 130 668 van 30 september 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 23 november 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot ongegrondheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 20 september 2010, en het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 29 oktober 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Renaat VAN DE SIJPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 18 april 2008 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2.Op 7 oktober 2008 wordt de onder punt 1.1.vermelde aanvraag ontvankelijk verklaard. Op 20 september 2010 wordt deze aanvraag ongegrond verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 18.04.2008 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

(…)

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 07.10.2008, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Uit het verslag van de arts-attaché van 17.09.2010 (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene lijdt aan een aandoening die hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien deze behandeling beschikbaar is in Macedonië. Betrokkene kan reizen indien ze kan beschikken over haar medicatie.

De arts-attaché concludeert dat er vanuit medisch standpunt geen enkel bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Wat de toegankelijkheid van de nodige behandeling en opvolging betreft blijkt uit informatie beschikbaar in het administratief dossier (Country Sheet Macedonia 2009 – Country of Return Information Project) dat Macedonië over een uitgebreid sociale zekerheidssysteem beschikt, ook voor armen en daklozen.

Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Macedonië – het land waar zij tenslotte ruim 26 jaar verbleef – geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/ of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Geografisch gezien zijn de benodigde behandeling en opvolging beschikbaar in alle kleine en grote steden.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

Of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het KB van 22 november 1996 (BS van 6 december 1996) en gewijzigd door het KB van 22 juli 2008 (BS van 29 augustus 2008) aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980). {..}{(…)} “

1.3.Op 29 oktober 2010 wordt aan de verzoekende partij het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…) BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid genomen op 20-09-2010 wordt aan (..), het bevel gegeven om uiterlijk op 28 NOV 2010 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van (..), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980) (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partij betoogt als volgt:

"DOORDAT de verwerende partij stelt dat verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter Vw., ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat niettegenstaande door de arts-attaché werd bevestigd dat de aandoening als een aandoening kan worden beschouwd die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit, er voldoende beschikbaarheid en behandeling in Macedonië bestaat waardoor er geen reëel risico is op een onmenselijke of vernederende behandeling. Tevens wordt gesteld dat Macedonië over een uitgebreid sociale zekerheidssysteem beschikt ook voor armen en daklozen.

TERWIJL

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonedig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(....)

§ 2. De in § 1 vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde verklaart de ingeroepen elementen onontvankelijk in de gevallen opgesomd in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De bedoelde vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4."

De beschikbaarheid van de medische behandeling houdt in dat de verwerende partij ook rekening dient te houden met de feitelijke, individuele toegankelijkheid van de betrokken noodzakelijke medische behandeling en medicatie.

Hierbij gelden ondermeer financiële, etnische, politieke, geografische en veiligheidsfactoren.

Het klopt inderdaad er in Macedonië sociaal vangnet is voor armen, doch deze minimaal en kan absoluut niet de kosten dekken van de medisch noodzakelijke uitgaven.

Verzoekende partij genoot voor haar komst naar België een maandelijks 'leefloon' van amper 40,00 euro. (stuk4, bundel)

In het medisch verslag van de arts-attaché van 17 september 2010 wordt erkend dat verzoekster lijdt aan een ernstige aandoening die adequate zorg en opvolging vereist.

Er wordt verwezen naar de correspondentie met prof. Dr. S. Tavelski, pneumoloog om te stellen dat er in Macedonië longartsen zijn en vrijwel alle medicatie beschikbaar zijn.

Nergens - ook niet in de bestreden beslissing - werd enig onderzoek gevoerd naar de toegankelijkheid van de medische zorgverstrekkingen en de aankoop van de noodzakelijke medicijnen.

Evenmin werd er enig onderzoek gevoerd naar de financiële situatie van de verzoekende partij.

Geconfronteerd wordende met de bestreden beslissing heeft de verzoekende partij zelf rechtsreeks per mail contact opgenomen met de genoemde Macedonische longarts, dr. S. Talveski.

In zijn mail van 19 november 2010 bevestigt hij onder punt 3 uitdrukkelijk dat de medische zorgverstrekking in Macedonië duur is, vooral voor niet-verzekerde personen (zoals verzoekster) (stuk 5, bundel)

Anderzijds brengt verzoekster het register van medicijnen bij , opgesteld door het Ministerie van Volksgezondheid in Macedonië. (stuk 3, bundel)

Hieruit blijkt dat de meeste medicijnen die verzoekster thans dient in te nemen (zie onder meer medisch verslag van longarts Dr. K. De Schepper van 18.09.2009) oftewel erg duur zijn oftewel in Macedonië niet beschikbaar zijn.

Verder dient aangestipt dat verzoekende partij geenszins kan terugvallen op een sociaal netwerk van familie of dergelijke.

Haar drie kinderen verblijven in België.

Verwerende partij heeft dan ook ten onrechte de aanvraag om machtiging van haar verblijf op grond van medische redenen ontvankelijk doch ongegrond verklaard, gezien zij de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekers' dossier niet op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen en dit rekeninghoudend met de in het dossier voorliggende concrete en individuele elementen. Gelet op het voorgaande staat derhalve vast dat de verwerende partij geen afdoende motivering heeft gegeven en niet in alle redelijkheid tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen kon komen.

Terzake is niet nagegaan of in hoofde van verzoekster wel sprake is van enige toegankelijkheid tot de medische zorgverstrekkingen en/of de beschikbaarheid van thans noodzakelijk en voorgeschreven medicatie.

Aldus heeft verwerende partij nagelaten alle pertinente gegevens na te gaan die noodzakelijk zijn om een beslissing te kunnen nemen.

Bovendien is de bestreden beslissing behept met tegenstrijdigheden,

Daar waar wordt verwezen naar het verslag van de arts-attaché van 17 september 2010 waarin wordt bevestigd dat de aandoening als een aandoening kan worden beschouwd die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit , wordt in de besluitvorming van de bestreden beslissing gesteld dat niet blijkt dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Begrijpen wie begrijpen kan ....

De in huidig middels opgeworpen schendingen zijn dan ook ernstig.”

2.2. De Raad merkt op dat tegelijk de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht aanvoeren niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de betrokkene onmogelijk uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Omgekeerd betekent dit dat wanneer uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, de verzoekende partij van een schending van de formele motiveringsplicht geen schade heeft ondervonden (RvS 19 september 2001, nr. 98 937). Bovendien blijkt duidelijk uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en bespreekt, derwijze dat aan het normdoel van de formele motiveringsplicht vervat in de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet is voldaan.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat luidde als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land

waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonnig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.
(..)”

2.4. Op 17 september 2010 heeft de arts-adviseur volgend medisch advies verstrekt:

“Ik kom terug op uw vraag tot het maken van een beoordeling van de gezondheidsproblemen aangehaald door genoemde persoon. Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u het volgende meedelen:

-Verwijzend naar het medisch attest dd. 19/12/2007 van dr. A. Horeanga, internist, blijkt dat de betrokkene sinds 5/12/2007 opgenomen is.

-Verwijzend naar het medisch attest dd. 4/2/2008 en 25/2/2008 van dr. K. Deschepper, longarts, blijkt dat de betrokkene omwille van een afwijkend onderzoek verdacht wordt voor het hebben van tuberculose. Werd gestart met tuberculostatische therapie. Deze moet gedurende ½ jaar verdergenomen worden.

-Verwijzend naar het medisch attest dd. 3/3/2008 en 14/3/2008 van dr. K. Deschepper, longarts, indien blijkt dat de betrokkene tuberculostatica neemt omwille van vermoeden van tuberculose. Secundair hieraan is er belangrijk obstructief longlijden waarvoor ze tevens behandeling krijgt.

-Verwijzend naar het medisch attest dd. 20/03/2008 van dr. P. Willems, spoedarts, blijkt dat betrokkene lijdt aan een chronische kwaal waarvoor medische behandeling bezig is. Betrokkene kan voorlopig niet reizen.

-Verwijzend naar de medische attesten dd. 17/9/2009 en 23/9/2009 van dr. K. Deschepper, longarts, blijkt dat betrokkene lijdt aan ernstig longfunctiebeperking op basis van vroeger infectieus longlijden. Deze aandoening is irreversibel waardoor betrokkene afhankelijk is van degelijke en bereikbare medische zorg. Zij is volledig arbeidsongeschikt. Verbetering is niet te verwachten.

Analyse van dit dossier leert mij dat betrokkene in 2008 behandeld werd voor tuberculose. Deze behandeling is achter de rug, doch als gevolg van de doorgemaakte problematiek lijdt zij nu aan ernstige longfunctiebeperking. Hiervoor dient zij opgevolgd en behandeld te worden. Er is sterk verminderde inspanningstolerantie. Verbetering of genezing is niet te verwachten.

Dit betreft mijns inziens inderdaad een ernstige aandoening die adequate zorg en opvolging vereist. De vraag stelt zich in hoeverre betrokkene terecht kan in Macedonië, land van herkomst.

-Verwijzend naar de correspondentie dd. 16/9/2010 met prof. Dr. S. Tavelski, pneumoloog, blijkt dat er in Macedonië longartsen zijn. Vrijwel alle medicatie, zoals antibiotica of bronchodilatoren, zijn beschikbaar. Bij complicaties zijn er gespecialiseerde ziekenhuizen voor longproblematiek, alsook kleinere afdelingen voor longziekten in kleinere steden.

Hieruit blijkt mijns inziens dat betrokkene voor verdere opvolging en behandeling van haar longproblematiek terecht zou moeten kunnen Macedonië, land van herkomst. Met deze aandoening kan betrokkene normaal gesproken reizen. Zij dient wel te beschikken over haar medicatie.

Derhalve is er mijns inziens geen medisch bezwaar tegen terugkeer naar land van herkomst.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat chronisch longlijden, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Macedonië.

Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

2.5. Verzoekende partij betoogt in essentie dat er wel een sociaal vangnet is in Macedonië voor armen, maar dat dit minimaal is en absoluut niet de kosten kan dekken van de noodzakelijke medische uitgaven. Voor haar komst naar België genoot zij van een maandelijks leefloon van amper 40 euro. Zij meent dat geen onderzoek werd gevoerd naar de toegankelijkheid van de medische zorgverstrekkingen en de aankoop van de noodzakelijke medicijnen. Evenmin werd haar financiële situatie onderzocht. Zij stelt zelf contact opgenomen te hebben met de vermelde Macedonische longarts die bevestigt dat de medische zorgverstrekking in Macedonië duur is, vooral voor niet verzekerde personen zoals verzoekende partij. Anderzijds verwijst verzoekende partij naar het door haar bijgebrachte register van medicijnen van het ministerie van Volksgezondheid in Macedonië waaruit blijkt dat de nodige medicatie ofwel zeer duur is ofwel niet beschikbaar is in Macedonië. Zij kan evenmin terugvallen op een sociaal netwerk ginder. Haar drie kinderen verblijven in België. Zij meent tevens dat de bestreden beslissing tegenstrijdig is.

2.6. In tegenstelling evenwel tot wat verzoekende partij voorhoudt, blijkt uit de bestreden beslissing wel degelijk dat een onderzoek werd verricht naar de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst. Zo wordt verwezen naar het Country Sheet Macedonia 2009 – Country Of Return Information Project dat zich in het administratief dossier bevindt en waaruit blijkt dat Macedonië over een uitgebreid sociaal zekerheidssysteem beschikt. Inderdaad blijkt uit lezing van dit rapport – p. 64 – dat er een verplicht gezondheidsverzekeringssysteem is dat vrijwel de gehele bevolking dekt, waaronder ook personen die sociale bijstand genieten. Verzoekende partij erkent in het verzoekschrift zelf dat zij in Macedonië een leefloon genoot zodat er van mag uitgegaan worden dat zij wat betreft haar medische kosten gedekt wordt door het verplichte verzekeringssysteem. Het feit dat zij een laag leefloon genoot kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat zij wat betreft de medische kosten beroep kan doen op dit verzekeringssysteem zodat de hoegrootheid van haar leefloon geen implicaties heeft op de financiële toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen. Waar verzoekende partij voorts verwijst naar de email van de Macedonische longarts die bevestigt dat medische zorgverstrekking duur is, vooral voor niet-verzekerden, dient de Raad vooreerst op te merken dat deze mail is opgesteld in een andere taal dan de rechtspleging en niet voorzien is van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat de Raad geenszins kan nagaan of de conclusies die de verzoekende partij aan deze mail verbindt, correct zijn. Voorts dient de Raad op te merken dat verzoekende partij slechts bloot betoogt niet verzekerd te zijn. Daarenboven bewijst zij niet dat zij – eenmaal terug in het land van herkomst – zij zich niet (opnieuw) zou kunnen aansluiten bij de verplichte verzekering. De Raad dient dan ook te concluderen dat uit niets blijkt dat de medische zorgverstrekking niet financieel toegankelijk zal zijn voor de verzoekende partij, gelet op hetgeen hoger is gesteld.

Bovendien heeft de verwerende partij in de bestreden beslissing tevens erop gewezen dat het erg onwaarschijnlijk is dat verzoekende partij in haar land van herkomst, waar zij ruim 26 jaar verbleven heeft – geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp. Verzoekende partij betoogt wel dat haar drie kinderen in België verblijven, doch de Raad kan uit het administratief dossier slechts vaststellen dat verzoekende partij naar aanleiding van haar asielaanvraag verklaarde dat zij enkel met haar zoon naar België was gekomen en dat haar andere kinderen nog in het land van herkomst zitten. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat – zelfs indien haar kinderen in België verblijven – dit op een legale manier is waardoor er van hen niet kan verwacht worden dat zij zouden terugkeren naar het land van herkomst. Bovendien, het loutere feit dat haar kinderen zich niet in Macedonië zelf zouden bevinden, maakt niet dat het voor hen onmogelijk is om verzoekende partij financieel te ondersteunen vanuit het buitenland. Daarenboven wijst de Raad erop dat het begrip “familie” zich niet beperkt tot de naaste familie zoals de kinderen maar een ruimere kring van mensen omvat, waarvan verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij geen enkel familielid meer zou hebben in het land van herkomst. Evenmin maakt verzoekende partij aannemelijk dat zij geen vrienden of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst waarop zij beroep zou kunnen doen indien nodig.

Gelet op voorgaande bespreking maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijke onredelijke of foutieve wijze besloten heeft dat de benodigde medische zorgen (financieel) toegankelijk zijn in het land van herkomst.

2.7. Voorts blijkt dat verzoekende partij behandeld wordt met Augmentin retard, Symbicort trubohaler forte en Spiriva. De arts-adviseur heeft dienaangaande vastgesteld dat uit de correspondentie met een pneumoloog in Macedonië blijkt dat vrijwel alle medicatie zoals antibiotica of bronchodilatatoren beschikbaar zijn in Macedonië. Dit strookt met de gegevens vevat in het administratief dossier. Verzoekende partij verwijst naar een stuk waaruit volgens haar blijkt dat de medicatie ofwel erg duur is ofwel niet beschikbaar, doch de Raad kan slechts vaststellen dat dit stuk niet integraal vertaald is, zodat vooreerst niet kan opgemaakt worden of de bevindingen van de verzoekende partij correct zijn, en bovendien, uit partiële lezing hiervan blijkt dat wel degelijk verwezen wordt naar de door de verzoekende partij genomen medicatie met prijsindicatie. Enkel wat betreft symbicort 320 mg wordt gesteld dat dit niet bestaat, doch blijkt voorts dat symbicort turbuhaler wel degelijk aanwezig is in Macedonië. Wat betreft de prijs van de medicatie kan het volstaan te verwijzen naar de bespreking onder punt 2.6..

Verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de benodigde medische zorgen niet beschikbaar noch toegankelijk zijn in het land van herkomst.

2.8. Verzoekende partij kan tenslotte bezwaarlijk voorhouden dat de bestreden beslissing behept is met een tegenstrijdigheid nu duidelijk blijkt dat de verwerende partij – zich steunende op het advies van de arts-adviseur – terecht concludeert dat het in casu niet gaat om een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of voor een onmenselijke of vernederende behandeling nu duidelijk blijkt dat de nodige medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst. Verzoekende partij gaat uit van een partiële lezing van de bestreden beslissing om gewag te maken van een tegenstrijdigheid, hetgeen evenwel niet klopt.

2.9. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301), hetgeen in casu niet het geval is.

2.10. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. In casu blijkt geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.11. Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.12. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 EVRM.

Verzoekende partij betoogt als volgt:

“Uit de door verzoekster voorgelegde medische attesten bleek dat verzoekster niet in staat is om te reizen en dat een adequate medische behandeling hetzij de toegankelijkheid hiertoe in haar herkomstland uitgesloten waardoor een terugkeer onmogelijk is.

In de bestreden beslissing beperkt verweerder zich ten onrechte tot de loutere verwijzing naar het verslag van de arts-attaché van 17 september 2010 waarin deze stelt verzoekster ' met deze aandoening normaal gesproken kan reizen'

Echter, indien de behandelende geneesheer uitdrukkelijk verklaart dat verzoekster 'niet in staat is om te reizen' dan kan zij dat niet noch opzichts Macedonië, noch opzichts eender welk ander land.

Een plotse onderbreking van de huidige medische begeleiding en een gedwongen terugkeer van verzoekster naar hetzij haar land van herkomst, hetzij eender welk ander land, houdt dan ook een schending in van artikel 3 E.V.R.M.

Artikel 3 van het E.V.R.M, bepaalt het volgende :

Artikel 3 : Verbod van foltering

Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Een repatriëring naar eender welk derde land is -minstens in de huidige omstandigheden- in die optiek voor verzoekster totaal niet aangewezen, te meer nu uit de bijgevoegde documenten blijkt dat er geen toegankelijkheid tot medische zorgen in hoofde van verzoekster bestaat en de noodzakelijke medicatie oftewel te duur is oftewel niet beschikbaar is in Macedonië.

Gezien deze moeilijke omstandigheden is het dan ook van belang, dat de verdere noodzakelijke medische behandelingen in België kunnen blijven voortgezet worden.

Gelet op de kwetsbare toestand van verzoekster houdt een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk gezondheidsrisico's in voor haar gezien de lopende medische hulpverlening alsdan in het gedrang komt.

De bestreden beslissing samen het betreden bevel om het grondgebied te verlaten houden wel degelijk een verwijderingsmaatregel in die artikel 3 van het EVRM schendt.”

2.13. Waar verzoekende partij betoogt dat uit de medische stukken blijkt dat zij niet in staat is te reizen, dient vastgesteld dat enkel in een attest van 20 maart 2008 geattesteerd wordt dat verzoekende partij niet kan reizen, gelet op een chronische kwaal waarvoor medische behandeling bezig is. In latere en aldus meer recente medische attesten werd het niet kunnen reizen niet meer weerhouden. Uit het medisch advies van de arts-adviseur blijkt dat deze rekening heeft gehouden met deze vermelding. Nu inderdaad uit de recentste medische gegevens niet blijkt dat er nog gesproken wordt van een onmogelijkheid tot reizen is het geenszins kennelijk onredelijk te stellen dat verzoekende partij kan reizen, dit mist zij beschikt over haar medicatie. Verzoekende partij maakt bovendien niet aannemelijk

dat de benodigde medische zorgen onderbroken zullen worden. Voor het overige verwijst de Raad naar de bespreking van het eerste middel.

Om te kunnen besluiten tot een schending van artikel 3 van het EVRM, dient de verzoekende partij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen te worden blootgesteld aan foltering en mensonterende behandelingen. Zij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs en moet concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat op zich evenmin (RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977). Gelet op de bespreking hoger maakt verzoekende partij geen schending van artikel 3 EVRM aannemelijk.

2.14. Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend veertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

S. DE MUYLDER